

Trenéři písní

Natáčet a vydávat hudbu nikdy nebylo snadnější než dnes. Přes rapidní technický vývoj, kterým za poslední desítky let prošla celá hudební branže, a téměř nekonečné možnosti se u producentů to základní nezměnilo. Stojí sice v pozadí, ale jejich rozhodnutí a dovednosti zásadním způsobem ovlivňují výsledky. Jak dnes fungují nejvyhledávanější producenti u nás?

TEXT: HONZA VEDRAL (Headliner)

Obecná definice praví, že hudební producent je člověk, který dovede provést kreativním procesem od nápadu až po finální master. Do producentů role obvykle spadá řada technických úkonů v nahrávacím studiu, stejně jako aranžování, dotáhnutí hudebních a textových nápadů i psychologická práce s umělci. Producent během vzniku i natáčení skladeb může fungovat jako poradce, kamarád, spojovatel různých světů, stejně jako trenér nebo diktátor. Cesty se různí, protože důležitý je výsledek. Pohled na současné úspěšné tuzemské nahrávky ukazuje, že kreativní zápal a schopnost adaptovat se na trendy jsou v téhle branži stejně důležité jako letité zkušenosti a hudební rozhled. A že nad tím vším ještě ční značná pracovitost.

PRÁVNÍK ZA PULTEM

Mezi nejoceňovanější současné producenty se v posledních letech paradoxně vypracoval člověk, kterého v hudební branži řada lidí jako producenta vůbec nevnímá. Letos devětačtyřicetiletý Petr Ostrouchov má za sebou bohatou hudební historii. Hrál a zpíval ve Sto zvířatech, skládá filmovou hudbu a u jeho vydavatelství Animal Music našla útočiště tuzemská jazzová elita. Krom toho zbývá

jen málo úspěšných muzikantů a vydavatelství, kterým coby expert na autorské právo neposkytoval právní služby.

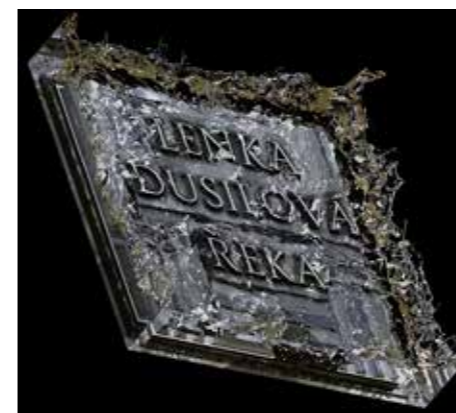
Mezi nejoceňovanější současné producenty se v posledních letech paradoxně vypracoval člověk, kterého v hudební branži řada lidí jako producenta vůbec nevnímá.

Svoje zkušenosti a kontakty nejviditelněji zúročil ve spolupráci s Vladimírem Mišíkem na albu Jednou tě potkám, které získalo šest Cen Anděl. Podepsaný je i pod loňskou Řekou Lenky Dusilové

(tři Ceny Anděl), na niž se spojil s producentkou hvězdou nezávislé elektronické hudební scény Ondřejem Mikulou, který si říká Aid Kid. A interakce

Petr Ostrouchov, foto: Zuzana Bohnisch

různých světů přinesla obdivuhodný výsledek.

„Mým hnacím motorem je v zásadě drzost, protože krom kytary na ZUŠ žádné hudební vzdělání nemám. Vždy mě ale bavilo poslouchat klasickou hudbu a číst si u toho orchestrální noty,“ shrnul Petr Ostrouchov svůj přístup a kořeny v rozhovoru pro Headliner. „Rodiče mě od dětství brali do Rudolfiny na operu, takže jsem nasákl klasickou hudbu všech žánrů.“

Jeho projekty vznikají většinou ve skvěle vybavených studiích Sono a za účasti špičkových hráčů z domova i ze

světa. Umí písničky vymyslet i dotáhnout podle toho, co a koho potřebují, a umělcům k tomu poskytnout servis včetně vydání. „Myslím, že mou devízou je, že mám přehled zleva doprava, protože se zajímám úplně o všechno. Nic pro mě není ani pól, ani tuze intelektuální,“ říká o své producentské roli. O tom, jak mu to vychází, svědčí úspěch aktuálního alba Vladimíra Mišíka Noční obraz, které na několik týdnů ovládlo hitparády IFPI, přestože záměrně nevyšlo ve streamovacích servisech. Ostrouchov přitom dodnes tvrdí, že v hudební branži se ocitl vlastně jen omylem.

JAKO HVĚZDA

To Ondřej Fiedler je ve svých devětdvaceti skoňovaný jako producentská hvězda tuzemského popu a výstižným slovem je v jeho případě cílevědomost. Odpovídá tomu i odlišný přístup k sebezprezentaci, který do značné míry vychází z prostředí hip hopu a elektronické hudby, kde producent není jen šedou eminencí v pozadí, ale často

To Ondřej Fiedler je ve svých devětdvaceti skoňovaný jako producentská hvězda tuzemského popu a výstižným slovem je v jeho případě cílevědomost.

hlavní hvězdou, která si do svých produkcí zve různé umělce, tak jako to dělal Avicii nebo Skrillex. Přesně to začal před rokem a půl praktikovat v singlech s Jamesem Harriesem, Benem Cristovaem, Annabelle, Steinem27 a řadou dalších mladých umělců pod přezdívkou fiedlerski. Snaha prosadit se sólově, kterou letos shrnulo EP ID 2.21.92, je v jeho případě jen pokračováním

Ondřej Fiedler, foto: Kubo Krizo

D. Kop, foto: Jan Líbal (Headliner)

úspěšné cesty českými hitparádami. Prvním hitem s jeho podpisem se stala před šesti lety Toulavá od jeho libereckého krajana Sebastiana. Výrazně se podílel na zvuku obou alb zpěvačky Lenny, včetně hitu Hell.o, který vznikl v domácích podmínkách během pobytu v Londýně a následně se hrál ve velkých rotacích u nás i v Itálii. Se současným soundem pomáhá také kapelám Kryštof nebo Mirai, s nimiž natočil i dnes už takřka zlidovělou Když nemůžeš, tak přidej. A mezi jeho nejúspěšnější patří hromadná charitativní píseň Cizí zeď, kterou vyprodukoval pro baviče Kazmu. Na YouTube má dnes téměř dvacet milionů zhlédnutí.

Sám hraje na kytaru, bicí i další nástroje a netají se touhou prosadit se jako producent za hranicemi. „Inspiraci hledám neustále, pořád poslouchám něco v autě, venku, na YouTube, na Spotify. Vnímám a nasávám ty nálady a někde vzadu v hlavě si to ukládám,“ zdůraznil v rozhovoru pro Forbes, jak je pro jeho práci důležité vnímat trendy i kanály, kterými se dnes šíří. Ve studiu má obvykle jasnou vizi a podle všeho nemá příliš sklony ke kompromisům. „Odlišuje

Mezi nejúspěšnější tuzemské producenty patří i teprve třidvacetiletý David Kopecký, který pod přezdívkou D. Kop šéfuje brněnské značce Mike Roft Records.

se tím, jak má nastavené myšlení. Řídí se přesvědčením, že všechno je možné. Je to člověk, který nehledá výmluvy, ale řešení. Myslím, že je to společná vlastnost lidí, kteří uspěli,“ říká o něm Lenny. „Není líný věci zařídit a dotáhnout podle svých představ.“

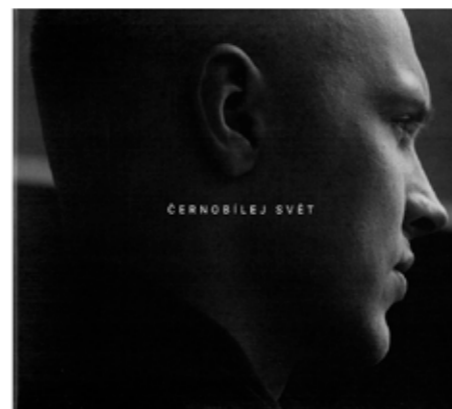

K jeho pragmatickému přístupu patří jasný byznysplán a velké ambice. „Můj sen je získat Grammy,“ opakuje Ondřej Fiedler sebevědomě ve všech rozhovorech, zatímco u jím produkováných skladeb naskakují další tisíce zhlédnutí.

SELFMADEMAN

Mezi nejúspěšnější tuzemské producenty patří i teprve třidvacetiletý David Kopecký, který pod přezdívkou D. Kop šéfuje brněnské značce Mike Roft Records. Mimo hiphopovou scénu se o něm příliš nepíše, ale v rámci ní patří jeho jméno díky jeho schopnostem produkce, mixu, masteringu a celkového zvuku mezi nejskloňovanější. Počet přehraní skladeb s jeho podpisem se jen na YouTube blíží k půl miliardě a jsou mezi nimi také alba Černobílej svět a Barvy od Viktora Sheena, která jsou i z komerčního hlediska nejúspěšnějšími tituly posledních let. Obě od svého vydání ani na týden nezmizela z vrchních pozic žebříčku IFPI.

D. Kopova tvorba je důkazem, že s talentem a porozuměním současným prostředky dá vyprodukovat hutný sound, který zaujme a obstojí v silné žánrové konkurenci. Ještě před pěti lety natáčel s rapery na USB mikrofon a muziku produkoval v domácích podmínkách. Ke skutečnému studiu se vypracoval klasickou muzikantskou cestou až s prvními úspěšnými singly, které měly vysoké streamy, a tak přinesl první větší peníze.

Viktor Sheen, obaly alb Barvy a Černobílej svět

„Všechno jsme investovali zpátky do hudby,“ popisuje začátky, které jsou spojené hlavně s produkcí brněnského rapera a zpěváka Calina. Právě společně s ním a kameramanem Radimem Zbořilem založili značku Mike Roft, která se postupem času stala jednou ze základů současného rapového dění u nás.

Kopecký patří mezi typ producentů, kteří slouží celku a netlačí za každou cenu vlastní ego. Ve chvíli, kdy neměl nápady, se věnoval několik měsíců pouze technické stránce produkce a tím sbíral zkušenosti, jak vypadá dobrý track. Třeba internetový hit Růže by bez jeho vkladu nikdy nezněl tak dobře a samozřejmě, přestože vznikl na koupený beat, který tak D. Kop měl možnost podrobně prostudovat. „Pochopil jsem, že základem je kvalitní hudba,“ zobecňuje to napřímo a zároveň vyzdvihuje zásadní roli, kterou v tuzemském úspěchu hraje používání češtiny.

Také u D. Kopa platí poznámka o zorganizovanosti a schopnosti sledovat trendy a dotáhnout věci do konce. Krom hudební práce je i faktickým šéfem a organizátorem turné a dalších věcí týkajících se značky Mike Roft. „Je důsledný a chce dělat věci tak, jak se mají,“ říká o něm jeho nejbližší spolupracovník Calin. A sám D. Kop svoji budoucnost vidí v postupných krocích v rámci možností. „Mým cílem je zlepšovat se a přinášet lidem dobrou hudbu,“ říká producent, bez kterého by současný český hip hop čistě po zvukové stránce nezněl tak dobře a možná ani neměl takový ohlas.

MNOHO STRAN SPEKTRA

I dnes se občas v různých rozhovorech objeví posměšná poznámka, že u nás žádní pořádní producenti nejsou. Pohled na žebříčky prodejnosti i úspěšnosti v digitálu a rádiích i různé ankety mezi odbornou veřejností ale potvrzují opak. Ať už jsou to producenti klasického stříhu, kteří jako Martin Ledvína se svými hvězdami běží od začátku jejich kariér často několikaletý maraton až k úspěchu, jaký teď zažívají Jelen. Nebo kluci, kteří se z YouTube a různých fór naučili ty neaktuálnější triky. Anebo strůjci alternativního zvuku

Michal „Amák“ Šťastný, foto: archiv

jako Ondřej Ježek nebo Michal „Amák“ Šťastný, ke kterým má důvěru nezávislá scéna. Ať už rozeberou každou skladbu na atomy a znovu ji poskládají, nebo se naopak snaží z muzikantů dostat výkony na jeden tejk až za hranice vlastních možností, bez schopností a vkladu desítek šikovných českých producentů bychom v mnoha případech neměli co poslouchat. Jak říká výstižně Vladimír Mišík o setkání s Petrem Ostrouchovem: „My jsme ještě s Etc... hrdopysně

I dnes se občas v různých rozhovorech objeví posměšná poznámka, že u nás žádní pořádní producenti nejsou. Pohled na žebříčky prodejnosti i úspěšnosti v digitálu a rádiích i různé ankety mezi odbornou veřejností ale potvrzují opak.

nahrávali s vědomím, že žádného producenta nepotřebujeme. Když jsme si pak ale osm let povídali o tom, že natočíme novou desku, a víceméně nikdo nic užitečného nepřinesl, jsem dnes o to radši, že jsem se potkal s Petrem. Baví mě, že když má nápad, tak ho zrealizuje.“ ☒